

Store Restrup Historie

Gården blev efter overleveringer grundlagt i Arilds tid af vikingen Ref, der sejlede fra Limfjorden op ad Hasseris å. Han anlagde sin gård, Refstrup, der hvor han ikke kunne sejle længere. Efter døden, blev Ref højsat nord for gården.

Troldkirken ligger på en bakke lidt vest for gården, hvorfra der er en storslået udsigt over fjorden. Det er en af vor bedst bevarede langdysser. Mod nord ligger Klitgårde, der i gårdens storhedstid var havn med udskibning af saltsild og korn til eksport til Norge og Nederlandene. Færgemanden kunne herfra sejle gårdens folk til godserne nordenfjords.

Der hørte fire kirker til hovedgården Frejlev, Nørholm, Sønderholm og kapellet i hovedbygningen. Sønderholm var adelskirken og værd at besøge. Døren mellem våbenhuset og skibet har på låsen et smedet vikingehus med dragehoveder og symboler fra aser troen. Døren har siddet i den første 100 år gamle trækirke og er fra en tid, hvor menigheden nok gik ind for Kristus, men for en sikkerhedsskyld også tog Odin med i bønnen.

Fra slutningen af viking tiden ses resterne af et voldsted med dæmninger til voldgrave 500 meter nord for den nuværende herregård. Borgen er kendt i skriftlige kilder siden år 1314 som bolig for ridderen med det blå skjold med guldstjernen.

Borgen blev afbrændt under grevens fejde. Efter at have nedkæmpet oprøret ledet af skipper Clement kunne sejrherren Gabriel Gyldenstjerne til Refstrup bygge en ny borg på den nuværende placering, og hvorfra broen over voldgraven stadig findes. Han flyttede op ad åen til højere land og anlægge en stor dæmning mod nordvest og en vandmøllen ved åens gennemløb af Restrup ås. Det hidtidige voldsted kom under vand i den nye mølle sø, der var på ca. 20 ha. I 1787 sprænges dæmningen og møllen blev nedlagt. Derpå blev den nuværende gravede kanal anlagt, der førte Hasseris å uden om engene.

I 1723 udskiftede Christian Lewetzau den gamle tre-etage bindingsværksborg med det nuværende pragthus i barok stil. Han anlagde jagtveje i skovene, hvor klimaks—en stjernevej stadig findes lidt øst for hovedbygningen. Mod syd blev der anlagt en barokhave i fransk stil og der opførtes vandmølle, hvor åen krydser hovedvejen mellem Aalborg og Nibe.

I 1990 købte læge Ann Lokdam og skovrider Gorm Lokdam herregården og indrettede den til hotel, restaurant og vinkælder med butik. Herregården drives med land og skovbrug og rummer desuden showroom for interiør virksomheden Royal Classic og administrationen for Danske Slotshoteller.

Danske Slotshoteller består af Store Restrup, Hvedholm, Kokkedal, Vraa, Sophiendal og Sauntehus.

Under krigen fra 1534 kendt som Grevens Fejde, vandt en bondehær med Skipper Klement i spidsen over kongens mænd ved Svenstrup nær Restrup. Herregården blev plyndret og nedbrændt og Gabriel Gyldenstierne opførte efter krigen et nyt trefløjet slot med klokketårn. Han nedlagde landsbyen Restrup og lagde jorden ind under hovedgården.

Gården, der før lå en halv kilometer mod nord, blev flyttet til sin nuværende plads, da Gyldenstierne byggede dæmninger og anlagde en række møller langs Hasseris å. I Kancelliets arkiv ligger et brev fra 1553, hvor Viborg bispens klagede til kongen over Gyldenstierne, der havde oversvømmet kirkens jord. Efter borgerkrigen opstod en række tvister fordi kongen bestemte, at bønder, der ikke kunne bevise at have støttet kongen, blev fæstet. I strid om skel mellem Restrup og Hasseris, måtte kong Christian d. 3. med flere rigsråder selv ride skel.

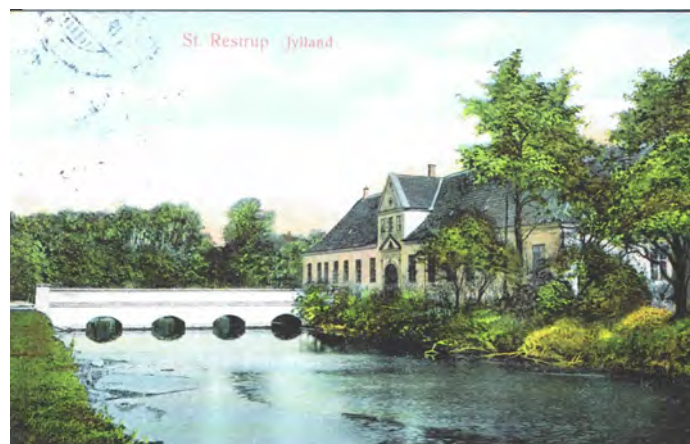
I 1569, efter Gabriels enkes død, deltes gården mellem fire børn og flere slægter som Podebusk og Parsberg kom gennem døtrene ind i ejer rækken, inden Jørgen Marsvin i 1647 blev eneejer. Han lånte af sin svoger Niels Parsberg til Lynderup for at kunne udløse sine medejere. Men i 1656 ville Parsberg have sine penge. Da Jørgen Marsvin ikke kunne betale truede han svogeren med at lade den røde hane gale over hans gård, dvs. brænde den af, og at han skulle få blypiller i kroppen dvs. blive skudt, hvis han gjorde alvor af sit forehavende. Først 6 år senere lykkedes det Parsberg at få gælden indfriet. Om Jørgen Marsvin beretter digterpræsten St. Blicker i »E Bindstow« om herremanden, der nedriver gårdene og brutalt jager bønderne væk. I »De tre Helligaftener« omtales han som ejer af Avnsbjerg. Han kunne til hest løfte sig selv og hesten fra jorden ved at gribe fat i en jernring anbragt i ports loft.

I Levetzaus tid voksede Restrup. I anden halvdel af 18. århundrede var hovedgården på 1.060 tdr. hartkorn. I en beskrivelse af gården fra 1780'erne oplyses det om hovedgårdens drift, at udsæden var over 400 tdr. korn. Høhøsten gav 600 læs. Besætningen var på 400 køer. Til gården hørte flere møller og et hollænderi (mejeri). Der blev indvundet 50 tdr. kornlager ved afvanding af sumpede engdrag og anlagt et teglværk ved gården.

Store Restrup var i 1700 tallet et af landets største godser. Der gik i snit 16 ha pr. tdl. Hartkorn, hvilket vil sige, at hovedgården var på 16.324 ha, hvortil kom ejerens øvrige godser. Skellet gik mod øst ved bygrænsen til Aalborg og mod vest ved Nibe by.

Den smukke hovedbygning på Restrup er opført i 1723. Ved den nye hovedbygning lod Iver Rosenkrantz Levetzaus hustru anlægge en stor park i fransk barokstil. Det var også på hendes foranledning, at der i 1782 blev indrettet et kapel til gudstjeneste i hovedbygningen. Rosenkrantz Levetzau lod riddersalen udstyre med smukke vægmalerier.

Parforcejagt som her vises fra Frankrig fandt sted på Store Restrup, hvor der var anlagt jagtveje med en endnu synlig stjernevej kun 300 meter øst for hovedbygningen.

I 1898 blev der indlagt el fra egen turbine i Hasseris å. Ud over belysning trak kraften ajlepumpen fra den store malkebesætning til den på den tid verdens største ajlebeholder. I 1915 åbnede Store Restrup Højskole, der indtil 1975 fungerede som husmandsbælgens åndelige højborg, og som blev den første undervisningsinstitution for voksne i Nordjylland. Om sommeren kunne pigerne lære husholdning og om vinteren var karlene på jordbrugsskole. Digteren Johannes Skjoldborg boede nogle år på højskolen og skrev flere af sine bøger her. Portræt malet af Martin Kaalund Jørgensen hænger på Restrup. Højskolen lukkede i 1990 efter et svigtende elevtal.

Ejere til Store Restrup

Niels Eriksen Gyldenstjerne til Refstrup satte i 1314 sit segl som vidne ved Hjørring Ting. Det er det ældste dokument, der vidner om, at denne slægt stammer herfra.

I 1403 var **Henrik Knudsen Gyldenstjerne** herre på gården. I strid med provsten på Thyholm nedbrændte han dennes hus og rantes af kirkes unåde. Han slap for bandlysning ved at betale provsten 1.000 lybske mark. Det tog ham tyve år at afdrage gælden. Henrik var lensmand på Ørum i Thy og medlem af rigsrådet. I 1442 fik han Horsens by i pant for penge han havde lånt kongen. Siden tilbagebetalte kongen gælden med Bygholm slot og tilliggende herreder.

I 1460 arvede sønnen **Knud Henriksen Gyldenstjerne** Restrup, Bygholm Slot og Horsens by. Han var også lensmand og rigsråd. Ved giftermål kom han i besiddelse af herregårdene Wedellsborg, Enggaard og Rugaard. Efter Christoffer af Bayerns død, prøvede han at blive dansk konge. Sønnen Henrik Knudsen Gyldenstjerne var rigsråd og nærmest kong Hans. Efter hans død i 1517, blev Restrup enken Karen Billes besiddelse indtil 1530, da sønnen **Gabriel Gyldenstjerne** arvede.

Gabriel Gyldenstjerne søgte efter reformationen at tillægge jord til gården. Efter at have nedkæmpet bondeoprør ledet af skipper Klement, afkrævedes bønderne at bevise deres uskyld for ikke at blive fæstet. Der kom protester især fra bønderne i Hasseris, hvorfor kong Chr. III og flere ministre deltog i en skelforretning. Det blev bestemt, at Gabriel kunne få den jord han kunne ride omkring på en dag. Bønderne anså naturligvis Gabriel for at stå i ledtog med fanden selv, og at årsagen til at han red så vidt var at den plag han red på var en forvandling af fanden selv. På et tidspunkt da solen nærmede sig horisonten skulle fanden have råbt: "*Gabriel, Gabriel du fauner for vidt*" og Gabriel slog et slag ind mod herregården. Derfra stammer et knæk i skellet.

På **Jørgen Marsvins** tid havde hovedgården ret til Sønderholm og Frejlev kirker, Hestevad mølle, fiskeri og enge var ansat til 192 tdr. hartkorn. Bøndergods udgjorde 246 tdl. hartkorn og bestod af 15 gårde og 7 huse i Sønderholm, 6 gårde og 4 huse i Tostrup, 5 gårde og 3 huse i Vrejlev og 9 gårde og 1 hus i Hornum. Godset lå i Hornum, Års og Lysgård herreder, på Thyholm og i Han herred, nord for Limfjorden. Desuden tilhørte 10 byhuse i Nibe. De var basis for gårdens store fiskeri i Limfjorden.

Marsvin var svoger til kong Chr. 4. og nød en vis beskyttelse, men måtte dog til sidst forlade gården og endte med at bo på Egholm – en ø ud for Store Restrup i Limfjorden.

Niels Parsberg overtog gården i 1662 som arving og panthaver

Gyldenstjerne

Podebusk

Marsvin

Parsberg

I 1669 købte admiral **Christoffer G. Lindenov** gården (1612-1679). Han ejede i forvejen Lindersvold og Bækkeskov i Præstø amt. I 1655 fik han sæde i det nyoprettede admiralitetskollegium. Samtidig var han general på Holmen, men i 1657 faldt han i unåde og forvist fra hoffet. Da svenskerne belejrede København, ledede og finansierede han forsvaret af Christianshavn. Han ligger i mausoleet i Sønderholm kirke i en kiste med indbygget garderobe med plads til admiralshat og uniform. Han blev uddannet på Sorø Akademi og genskabte som chef på Holmen flådens styrke efter nedbrydning under forræderen Corfits Ulfeldt. Han besad Nykøbing len og de norske len Helgeland og Utstein Kloster.

I 1685 købte **Hans Frederik von Levetzow**, født i Mecklenburg Restrup, og i 1696 overtog sønnen **Christian Frederik von Levetzaw** gården (1682-1756). Han var elev på ridderakademiet i København, og fulgte siden som kadet de danske tropper til Holland. Under arvefølgekrigen forfremmedes han i 1702 til ritmester, og i 1705 til major ved det jyske rytterregiment. I 1708 blev han oberstløjtnant.

Han tog del i den berømmelige kamp ved Wismar, hvor regimentet mistede sin chef. Posten blev givet til Levetzaw, udmærkede sig under slaget ved Gadebusch i 1712 og de følgende felttog, inden han i 1717 forfremmedes til generalmajor. Efter Store Nordiske Krig, trådte han ud af hæren.

I 1750 blev han medlem af General Landets Økonomi og Kommercekollegium som Gehejmekonferensråd og tog blandt andet initiativ til, at tyske kolonister fik jord til opdyrkning af heden især ved Karup. Han byggede Amalienborgs nordvestlige palæ som bolig i hovedstaden.

Ved arv, giftermål og køb, blev han ejer af Restrup, Torstedlund, Aastrup, Overklit, Albæk, Rugård og Ørslevkloster. I 1751 blev han greve med stamhuset Restrup med et samlet jordtilliggende på 2.206 tdr. hartkorn, hvoraf de 1.057 tdr. lå under Restrup. Omregnet svarer det til 35.000 ha eller 63.000 tdl.

Han blev tildelt ordenerne Dannebrog, Elefanten og den franske Union Parfaite. Gift 1. gang med Christence Lindenov født Rantzau, og 2. gang med Sophie Hedevig født Rantzau.

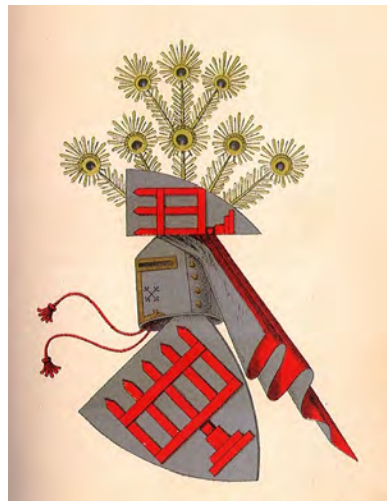
Han var ikke nogen mild herre, og flere historier knytter sig til greven. Han holdt af hurtige forbindelser og anlagde en lige vej 20 kilometer mod syd til Rold Skov, hvorfor han kaldtes general ligeud. På en strækning ved Albæk, hvor vejen løber som hulvej gennem en skov, skal man tage sig i agt. Det er et dårligt tegn at møde grevens sorte karet fulgt af glammende hunde.

Kirkedøren til Sønderholm med 1000 år gamle symboler fra nordisk mytologi.

Lindenov

Levetzow

Levetzau

Maleri af Levetzau

Da greven døde, lå han i lit de parade i Riddersalen. Nogle djævløse havde sat sig på liget og begyndt at flå i indvoldene. Man måtte skyndsomst lægge låget på kisten, der var et tungt marmor sarkofag. På hans sidste rejse til Sønderholm kirke, sad fanden på kisten og præsten måtte tilkaldes for med femtegenet og den sorte bog, at mane den onde til vognens ene hjul. Den »onde greve« kunne ikke få fred i sin grav under kirkens tårn. På Hellig Tre Kongers Aften løfter han låget og går sig en tur. Ingen tør være i kirken denne nat. Christian var ældst og arvede hovedgården Restrup. Hans søskende fik de mindre gårde: Ålholm, Tjele og Oxholm.

Enken Sophie Hedevigs døde i 1775 og Restrup med 2200 tdl. hartkorn overgik til nevøen **Iwer Rosenkrantz Levetzaw**, som i 1779 byttede Aastrup og Overklit med Nørlund. Iwer var dommer i Højesteret.

Iwers første hustru Juliane Sophie døde kun 19 år gammel i barselsseng efter 40 timer at have forløst et dødfødt drengebarn. Året efter indviedes kapellet i hovedbygningen og en mindetavle blev opsat for grevinden, der var et elsket og gudfrygtigt menneske. Da Hassers by brændte skænkede hun tømmer fra Restrups skove til at bønderne kunne genopføre gårdene. Som tak opkaldt mand en egn i Hassers til hendes minde.

I 1786 begyndte udskiftningen af bøndernes jord, og den følgende ejer **Siegfred Victor Raben Levetzau** nedlagde stamhuset og oprettede i 1811 det Raben-Levetzauske fideikommis, der fortsat består. I 1897 udstykkedes 900 tdl. til husmandsbrug, og i 1912 udstykkedes atter 60 ejendomme.

Maleren Jens Juel har malet de to portrætter af ægtefællerne, der ses på herregården.

Johan M. de Neergaard købte fire kostbare franske panorametapecer med motiver fra Marquis de l'Aigle's parforcejagt ved slottet Compiègne i Nordfrankrig. Tapeterne blev skabt af maleren Charles Vernet og fremstillet hos tapetfabrikken Jacquemart & Bernard 1812 i Paris. Det var stedet, hvor den franske revolution brød ud. De er trykt med mineralsk pigment med hudlim på kludepapir ved brug af håndudskårne trykplader i træ. Der gik op mod 2.000 trykkeplader til et billedmotiv. Efterhånden som pladerne gik til ophørte produktionen. Store Restrups tapeter hører til blandt de ældste industriprodukter, der findes.

Tapeterne nævnes som årsag til, at de Neergaard måtte forlade gården, men ret beset var landbrugskrisen efter tabet af Norge nok nærmere årsagen. I de år forsvandt landbrugets eksportindtægter og et stort antal landejendomme gik fallit. Ved Oline Roulunds bryllup i 1838 var der stadig de fire billeder på Restrup. Det sidste billede i serien *Jagtmiddagen* er senere gået tabt, men et andet eksemplar findes stadig på Zuber museum i Paris.

I 2003 stjal en indbrudstyv tapeterne. Ved hjælp af en dusør og omtale i TV2's kriminalmagasin Station 2 blev tyven pågrebet i en bus i Sønderborg med tapeterne under armen. De historiske papirtryk var blevet vandaliserede og skåret i striber. De overlevede kun fordi Nationalmuseet 30 år forinden havde lagt dem på nyt lærred. Med støtte fra Kronprinsens Fond, Kulturarvsstyrelsen og Berentsens Fond blev de i 2006 - 2007 renoveret af konservatorerne Renata Jakubowska og Anna M. Kujawa og hænger nu igen på sin oprindelige plads i Tapetstuen.

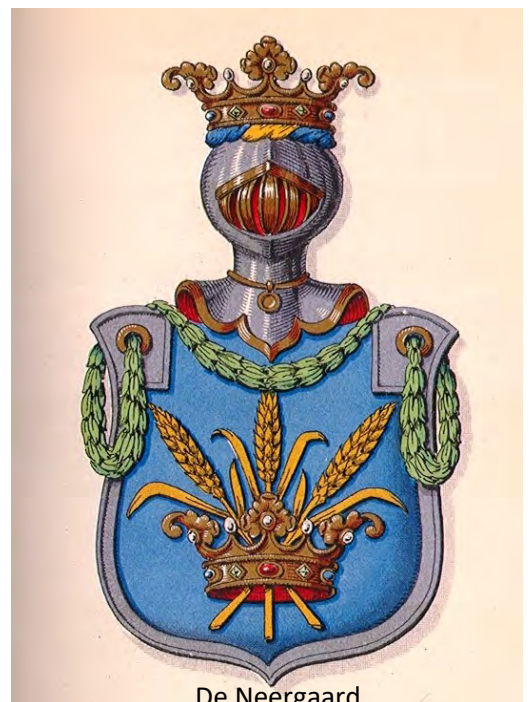
Som følge af Europas voldelige historie er der ikke meget bevaret kunst fra Napoleon perioden.

Juliane Sophie Rosenkrantz Levetzaw

Iwer Rosenkrantz Levetzaw

De Neergaard

Rasmus Roulund afslog Adolf N. Winkel som bejler til hans datter Oline Hansines hånd med ordene: "ja, De kan jo nok få Line, men så må de blive godsejer. Jeg vil ikke give mine døtre til andre end godsejere." Han købte da Dybvad, og brylluppet blev fejret på Restrup i 1838, hvor vielsen foregik i herregårdens kapel. På det tidspunkt var der billedtapeter i to stuer på herregården. I den anden stue hang seriens fjerde motiv "jagtmiddagen".

Th. J. A. Møllerup udstedte en falsk obligation og fik købet annulleret,

Poul Chr. von Stemmann ejede Benzonslund og Valdbygård, var amtmand i Sorø og leder af akademiet, hvor han i 1813 stod for opførelse af bygningen efter brand. Han blev ridder af elefantordenen i 1828, var patron for Herlufsholm, udenrigsminister, statsminister i 21 år og ansvarlig for demokratisering ved oprettelse af Holstens stænderforsamling. Han fik gennemført en lov om kvinders arveret og proklamerede Kong Frederik d. 7. som konge i 1848. Han levede mellem 1764 – 1855 og blev 92 år.

Christian Ludvig von Stemmann 1791-1857, Stiftamtmand, søn af Poul Chr. v. Stemmann. Født i 1791 i København, blev jurist i 1812, medlem af rentekammeret, amtmand i Randers, Sorø og Aalborg, ejer af Store Restrup, kammerjunker, kammerherre og kommandør af Dannebrog.

Malling var en dygtig landmand. Han opsatte el-turbine i vandmøllen og indlagde el på gården i slutningen af 1800-tallet. Det gav kraft til at drive ajle-pumpen til dengang verdens største gylletank. Han udviklede kålrabi roen som en nyttig foderafgrøde til gårdens store kvægbesætning. Til formålet blev riddersalen brugt til frølager. Han blev aldrig gift.

I 1912 blev Store Restrup den første uddannelsesinstitution for voksne i Nordjylland. Om vinteren undervistes i jordbrug for husmænd og om sommeren var der husholdningsskole for pigerne. På en gang leverede det lille samfund med under 100 beboere hele tre medlemmer af folketinget. Højskolen var en radikal højborg, hvor digteren Johs. Skjoldborg har boet og digtet sange og romaner om livet som husmand. I anledning af de samvirkende Jyske Husmandsforeningers 75 års jubilæum blev der samlet ind til maling af to portrætter heraf det ene af Martin Kaalund. Begge hænger på Store Restrup.

Da nazismen i 1930'erne indførte jødeforfølgelse i Tyskland, flygtede mange jøder til Danmark. Den daværende højskole blev fra 1938 hjem for mange jøder. Kort før 1943, hvor nazisterne gik løs på jøderne i Danmark, blev de smuglet til Sverige.

I 1975 blev den radikale ledelse kuppet af en lille kreds socialistiske medlemmer. Den pædagogiske linje blev lagt om til revolution Marx og hash. På en tid var skolen overvåget af efterretningstjenesten. Elevforeningen, der havde over tusinde medlemmer, blev forment adgang. Efter at have mistet sit elevgrundlag gik skolen konkurs i 1990.

Ingen ville eje herregården, der længe stod tom indtil **Ann og Gorm Lokdam** købte og indrettede slotshotel i den fredede hovedbygning. Skolebygningen blev omdannet til showroom og kontor for Royal Classic, der fremstiller brugskunst og møbler til boligindretning. Landbruget drives med planteavl og sportsheste. Avlsgården er restaureret og fremtræder som et historisk anlæg med søer, park, amfiteater store plæner og alléer.

Stemmann

Poul Chr. Stemmann

Sagn

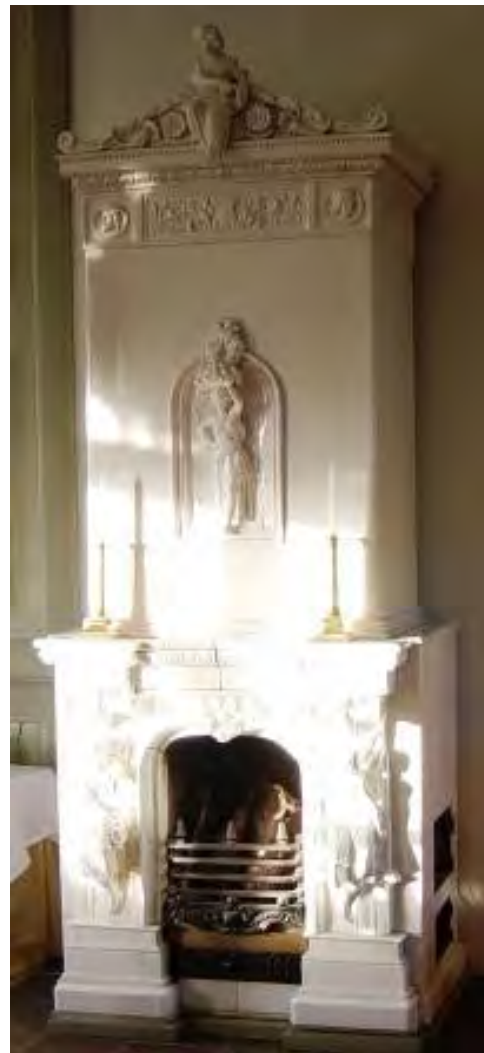
Begravet ligger også herremandens niece, den heksedømte Christence Kruckow, der blev halshugget i 1621 i København. Hun blev sammen med fire andre dømt for at have fået svin og katte til at tale og gå omkring på kirkegården, samt at have bandet og født en trold. Hendes medhekse blev brændt.

Iver var en af rigets ledende adelsmænd – jorddrot med 100.000 tdl. I København boede han på Amalienborg i Levetzaus palæ, der i 1700'tallet blev kaldt "Hotellet". Her samledes familien, når det var sæson for *hove*. Rigets enevældige ledelse under den sindssyge kong Chr. 7., blev forestået af lægen Stuense, der sov med dronningen. Det var begrundelse for et attentat, hvor Iver blev valgt til at forgifte kongen. Denne anede uråd, og bød Iver selv tømme glasset med gift. Da Iver vidste han ville dø, kørte han uafbrudt i kasse til Store Restrup, hvor han døde. Iver ses som den grå mand i kælderens gå med trekantet hat og frakkejole. Han kaster med jord for at finde en guldskat, der ligger begravet her. Det siges, at den dag herregården brænder, vil man finde skatten, og der er penge nok til at genopføre bygningen.

Da herregården i 1912 blev solgt til en husmandsudstykningsforening fandt man en træhest. Selv om den ikke havde været i brug i over 100 år, var hestetil det dette afstraffelsesredskab stort og bønderne brændte den. Det er ærgerligt, da der ikke er en eneste træhest bevaret i landet.

Ved et middagsselskab for ikke så mange år siden, ledede Jørgen serveringen. Efter maden, var gæsterne gået ind i de tilstødende saloner for at nyde kaffen, inden musikken igen skulle spille op til dans i riddersalen. Jørgen havde sendt musikerne ned i køkkenet for at få en pause, og gik og ryddede borde af sammen med Ole, da flygelet begyndte at spille. "Gå nu ned og få jeres pause" sagde Jørgen henkastet, men flygelet blev ved med at spille. Han vendte sig for at gentage sin besked – men der var ingen ved flygelet.

Husets frue sad i stuen og ventede på sin mand. Døren gik og der lød skridt fra det tilstødende værelse. Kort efter, gik personen igen. "Er der nogen?" kaldte fru, men ingen svarede. Manden kom sent hjem og havde ikke været der. Flere fortæller at have mødt en stilfærdig hvid dame. Hun lister med tyste fjed omkring i stuerne ved nattetide. Hun holder af små børn, og ser hun puslinger, der ligger og sover, smiler hun mildt til dem, bøjer sig ned over dem og kysser dem på panden – varsomt så de ikke vågner.

Gyldenstjernes epitafium med bronze ramme.
Adelskirken i Sønderholm er udsmykket med kalkmalerier
Med slægtens våbenskjold.

Ejere af Store Restrup

- 900-tallet Den første gård anlagt af vikingen Ref
1310-1350 Niels Eriksen Gyldenstjerne
1350-1403 Knud Nielsen Gyldenstjerne
1403-1460 Henrik Knudsen Gyldenstjerne ridderrigsråd, tillige Ussinggård, lensmand på Ørum slot, Horsens by i pant
1460-1467 Knud Henriksen Gyldenstjerne tillige Kærsgård, Vorbjerggård, Gyldensten
1467-1517 Henrik Knudsen Gyldenstjerne ridder, rigsråd, tillige Wedellsborg, Kærgård
1517-1530 Enke Karen Bentsdatter Bille, gift Gyldenstjerne
1530-1555 Gabriel Henriksen Gyldenstjerne ridder, rigsråd
1555-1565 Enke Karen Jepsdatter Friis, tillige Lyngholm
1565-1567 Brødrene Gyldenstjerne Christoffer til Ivernæs, biskop Knud og Mogens
1567-1647 Enker og arvinger: Jytte Podebusk, gift Gyldenstjerne / Anne Parsberg, gift Gyldenstjerne, Hannibal Gyldenstjerne befalingsmand i Bohus len Norge
1591-94 tillige Aastrup slot i Vendsyssel gift m. Helvig Kaas, hvis arvinger niece Anna Kaas gift med Jørgen Marsvin, Niels Gyldenstjerne gift Kirsten Lykke, niece Karen Gyldenstjerne gift med Godske Lindenov til Lindersvold.
1647-1656 Jørgen Pedersen Marsvin tillige Aunsbjerg, Fårevejle, Marsvinlund, Sandbygård, Sinclairsholm i Skåne fra 1656, medejer Niels Parsberg fra 1665, Niels Parsberg alene gift Helle Gyldenstjerne tillige Lynderup
1669-1679 Admiral Christoffer Lindenov tillige Bækkeskov, Lindersvold, lensmand på Nykøbing
1679-1685 Christian Lindenov kommerceråd tillige Uggerslev
1685-1696 Hans Frederik von Levetzow generalløjtnant, geheimråd tillige Oxholm, Hvolgård og Næsgård
1696-1756 Christian Frederik greve von Levetzau, generalløjtnant tillige Ørslevkloster, Torstedlund, Albæk, Åstrup, Overklit, Vadsøkærgård til 1775 enken Sophie Hedevig gift von Levetzau
1775-1787 Iver Rosenkrantz-Levetzau kammerherre højesteretsdommer tillige Torstedlund, Albæk, Åstrup, Overklit, Nørlund
1787-1811 Siegfried Viktor von Raben-Levetzau gehejmeråd
1811-1812 Broder Frederik Sophus von Raben-Levetzau
1812-1826 Johan M. de Neergaard tillige Høstmark
1826 Frederik Sophus von Raben-Levetzau
1826-1845 Rasmus Roulund auditør tillige Løvegård, enken til 1847
1847 Th. J. A. Møllerup
1847-1851 Arent W. Schönau tillige Gammel Vrå
1851-1855 Poul Chr. von Stemmann hofjægermester, statsminister, Ridder af Elefantordenen
1855-1857 Chr. Ludvig von Stemmann stiftsamtmænd
1857-1897 Johan Andreas von Stemmann kammerherre
1897-1901 Konsortium
1901-1906 P. H. Nedergaard Terpager Malling
1906-1911 Carl Philip grosserer
1911-1912 E. C. Wiedemann tømrermester
1912 Husmændenes Udstykningsforening For Aalborg Amt
1912-1990 Store Restrup Husmandsskole A/S, fra 1951 selvejende institution.
1990- Ann Vibeke Lokdam og Gorm Lokdam

